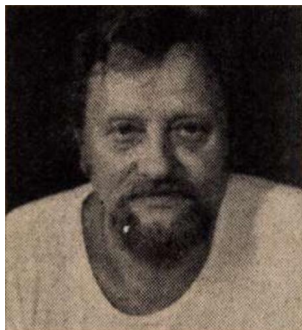

MIT csinál? ajánl ?

SIK FERENC

A nyári évadnak vége, s ha többen úgy vélik, hogy a Gyulai Várszínház is bezárja kapuit — tévednek. Egész esztendőn át készülünk az új műsorprogramunkra. Most különösen, mert a Várszínház a jövő nyáron ünnepli 20. születésnapját. Pesten pedig, a Játékszinben többek között felújítjuk a *Kaméliás hölgyet*, a Nemzeti Színházban a *Csongor és Tündét* teljesen új szereposztásban játsszuk. Ugyanitt mutatjuk be — jómagam rendezem — a *Romeó és Júliát*. Nehéz vállalkozás lesz, hiszen már néhányszor szerepelt magyar színpadon. Frissen, újként kell megmutatni minden idők legvonzóbb, leggyönyörűbb szerelmespárját.

A komoly zene rajongója vagyok. Véleményem szerint: zene nélkül lehet élni, de minek. A zene átsegít a nagy válságokon, belső szellemi feszültséget ad. *Kodály*-évforduló van, sokat beszélünk róla, ez így jó! (Legalább a centenárius nem múlik el nyomtalanul.) Ő ugyanazt az állandóságot, alapkövet jelenti a zenében, mint a költészetben *Petőfi Sándor* vagy *Arany János*. Ha csak a *Székelyfőnöt* emelem ki... Ebben a zenes népdramában örök érvényűen szólnak az ősi parasztdalok. A szövegét kizárólag népdalokból, néballadából állította össze. A művében az is bravúros leleményesség, hogy még az átvezető szöveget is a népdalköltészetből vá-

logatta. Én azt ajánlom a fiataloknak, gyakrabban járjanak hangversenyekre. A zenével való élő kapcsolat élménye semmivel sem pótolható. Tudom, hogy vannak sztereo és érzékeny lemezjátszók, magánok, de az egészen más, mint az élőzene.

A régi olvasmányainkat olykor-olykor elő kell venni. Furcsa esztendők után találkozni velük. Mennyi újat és mást fedez fel bennük az ember, mint annak idején. Most *Krúdy Gyulával* vagyok így. Egyedüli jelensége az irodalmunknak. Romantikus és realista, álomlátó és varázsló is egyben. A *Szindbád*, a *Napraforgó*, a *Vörös postakocsi*, az *Álmoskönyv* mind, mind prózába fogott költemények. Mert annak ellenére például, hogy az *Álmoskönyvet* régi feljegyzésekből, ismerősök emlékeiből állította össze, mégis egy páratlan Krúdy-mű jött létre. Nemcsak pszichológiai vagy néprajzi szempontból érdekes: hanem a játékos képzelet szabad, de igen mélyértelmű csápongását figyelhetjük meg. Gyönyörködünk az álmokképek finom szépségeiben, ötleteiben — ha nem is vesszük túlságosan komolyan őket.

(Iukács)